

at gjøre en kort Bemærkning med Hensyn til det i og for sig fristende Regnestykke, den ærede Rigsdagsmænd opstillede, nemlig at det var bedre at give 100 Rd. aarlig til hver fattig Blind end at have dette Institut. Det ærede Medlem veed ligesaagodt som jeg, at den allermindste Part af disse 100 Rd. virkelig vilde komme disse Blinde tilgode, hvormod de vilde komme deres fattige Slegtninge og Forsørgere tilgode; og hvorfor er der en saadan Forryghed selv i den allerfattigste Deel af Landbosstanden for at faae deres Blinde ind paa Institutet, som virkelig er ganske almindelig? Det er, fordi der hos Landbobefolkningen, som jeg nærmest kjender, selv hos de Allerfattigste, er en Overbeviisning om, at netop i dette Institut blive de Blinde saaledes oplærte, at de senere vilde kunne ernære sig ligesom ogsaa Landalmuen har en dyb Overbeviisning om, at de Blinde der faae en moralsk Udvikling og bortffjernes fra dårlige og uheldige Exempler, at de ikke alene blive veiledede i Noget, der bringer materielle Frugter, men tillige blive holdte borte fra Alt, hvad der netop i de unge Aar er saa fordærveligt for den Slags Ulykkelige. Jeg har altid anseet det for at være et Gode, at denne Anstalt er saaledes indrettet, at selv de Ubemidlede kunne faae deres ulykkelige blinde Børn anbragte der, og at der er velgjørende Indretninger i Landet, som bidrage dertil. Jeg troer, at Blindeinstitutet og hele den Ytring af Civilisationen, som et saadant Institut fører med sig, gaaer i en gavnlig og fortræffelig Retning, og at man ikke maa kaste den Tanke hen, at 100 Rd. aarlig, givet til enhver fattig Blind omkring i Landet, skulde kunne gjøre en saadan Anstalt unødvendig; jeg er overbeviist om, at naar det ærede Medlem (Tscherning) gjør sig den Betragtning klar, hvad navnlig de blinde Børns moralske Udvikling, fjernet fra mangfoldige Fristelser, har at bethede, saa vil han selv forkaste sin Beregning om de 100 Rd.

Tscherning: Det ærede Medlem kan være overbeviist om, at jeg forlængesiden har gjort mig Rebe for den Betragtning og er kommen til den fulde Overthydning, at det er en fuldstændig feil Veie, Civilisationen er kommen ind paa ved at søge at bryde Familietvet og

at drage de Ulykkelige ind i en Sphære, hvor de ikke siden ere istand til at holde sig, og derpaa lade dem falde tilbage, endnu i en temmelig ung Alder, til den Usfælselighed, som de ere afsvante med og som man ikke kan frie dem for. Det har ogsaa viist sig paa alle de Steder, hvor dette længe har været ført igjennem, at disse Personers Tilbagevenden til Samfundet har været knyttet til de allerførste Vanskeligheder, saa at man paa forskjellige Steder har ved den private Godgjørenheds Hjælp maattet finde paa at oprette Instituter eller Samlingssteder, en Slags Klostre, hvor de kunne gjøre deres Virksomhed gjældende og finde deres Underhold, selv om det, de beskæftige sig med, ikke kan give det behørlige Udbytte. Der er ingen farligere Ting for Samfundet end ikke at troe paa Familietvet; der kan være de fattige Familier, i hvis Skjød et saadant Menneffe vilde være ulykkelig, men jeg haaber, ja det er min fulde Overbeviisning, at de tre Fjerdedele af trængende Familier, hvor trængende de end ere, dog have en saadan Kjærlighed og Omfjerg for deres blinde Børn, at disse vilde være ligesaa fuldt og godt bevogtede og fredede i deres Familiers Skjød, som naar de indbringes mellem et saa stort Antal af andre Børn. Det er en velbekendt Sag, at Opdragelsen er overordentlig vanskelig der, hvor man samler en Mængde Børn, idet der paa de Steder, hvor det har været nødvendigt, hvor man ikke har kunnet undgaae det, har udviklet sig hele Rækker og farlige Rækker af eiendommelige Laster.

Krogh: Jeg har stor Agtelse for det ærede Medlems Erfaring, men jeg har ogsaa min egen Erfaring, og jeg har gjort den Erfaring, at velstaaende Gaardsmandsfamilier, hvor der har været det bedste Familieforhold, have gjort Anstrengelse for at faae deres blinde Børn anbragte i Institutet, og jeg har ogsaa gjort den Erfaring, at meget fattige Familier, i hvilke der har været det bedste Familieforhold, have gjort de største Opoffrelser og foranlediget Andre til at gjøre Opoffrelser for at faae deres blinde Børn ind i Institutet; der er altsaa ikke i den Henseende den Tanke hos den danske Almue, som den ærede Rigsdagsmænd mener.